

[Hans Nielsen.]

Dags Arbejde som Følge af dette Lovforslags Vedtagelse.

Tværtimod vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at denne Lov vil blive en af de største Skuffelser, han har oplevet i sit politiske Liv. Derom kan han være overbevist. Der vil komme de urimeligste Følger af denne Lov, hvis den bliver gennemført. Der vil blive et Angiveri, som det ærede Medlem ikke har nogen Idé om. En Fagforeningsmand har sagt til mig, at der vil ikke gaa en Dag, uden at vi kan angive en Arbejdsgiver til Politiet i Henhold til denne Lov, hvis vi vil. Menneskene lever jo ikke saa idyllisk her i denne Verden, som visse Venstremænd til Tider ønsker at give det Udseende af; tværtimod, det gaar mange Steder mere eller mindre haardt til, fordi Menneskene ikke er saa gode, som de burde være.

Der er ingen Tvivl om, at der vil flyde rigeligt med Anmeldelser og Angivelser til Politiet som Følge af denne Lov. Lad være, at de allerfleste af disse Angiverier ikke vil føre til noget, lad os blot sige, at de fleste af de Anmeldelser, der fremkommer, vil føre til Frifindelse, men hvad vil saa det føre til? Ja, det vil føre til, at den store Befolkning siger: Der kan vi se, Domstolene er blot til Tjeneste for de velhavende, det er ligegyldigt, hvad de velhavende gør, naar de kommer for Domstolene, saa bliver de frifundet!

Jeg har i saa Henseende en Række Eksempler i Baghaanden, som jeg skal fremkomme med ved tredie Behandling, saa kan det ærede Medlem se, hvorledes Domstolene afgør den Slags Spørgsmaal; saa vil det ærede Medlem se, at Forslagets Følge alene vil blive Ophidselse og Fanatisme. Af denne Lov vil opstaa Martyrer, det kan det ærede Medlem Hr. Pinstrup være ganske overbevist om; Martyrer fremstaar kun, naar der er Fanatisme til Stede, Fanatisme er den første Betingelse for dem, men denne Lov har alle Muligheder for at skabe Fanatisme.

Det ærede Medlem Hr. Axel Dam meldte sig jo som Synderen, der har opfundet det Ændringsforslag, som er stillet ved denne Lejlighed, og vilde paa en Maade tilrive sig Paterniteten nu til hele Loven. Til Trods for, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup jo for længst har slaaet fast, at det er en Venstrelov, og til Trods for, at det ærede Medlem Hr. Hendriksen en Gang har sagt, at nu var det blevet en konservativ Lov, saa melder nu det ærede Medlem Hr. Axel Dam sig og siger: Nej, det er en Retsstatsparti-Lov, saadan som den nu foreligger.

Jeg ved ikke, om man ved en Blodprøve kunde faa konstateret Paterniteten til dette Foster, der — for at benytte en Vending af en tidligere, nu afdød Rigsdagsmand — endnu ikke er løbet ud i Sandet. Det vilde jo være meget interessant at faa en saadan Undersøgelse bragt i Stand, men jeg skal ikke ved denne Lejlighed anstille større Betragtninger i saa Henseende.

Selv om det ærede Medlem Hr. Axel Dam nu kommer og vil tiltage sig Æren; kan det ærede Medlem Hr. Pinstrup dog sikkert føle sig rolig, han skal nok beholde Æren for dette Forslag. Det gør mig i og for sig egentlig ondt, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup — jeg har jo nu siddet her i Rigsdagen i mange Aar sammen med det ærede Medlem og i mange Henseender faaet Sympati for det ærede Medlems Karakter og Natur — nu er med til at gennemføre en Lov, hvis virkelige Formaal kun kan være det at faa saa mange Arbejdere her i Landet som muligt straffet. Jeg tror, det ærede Medlem ved Kolindsund-Affæren kom paa vilde Veje, det ærede Medlem rejste jo hele denne Aktion, endnu før Højesteret havde fældet sin Dom. Men Højesteret har afsagt sin Dom i denne Sag — en Dom, som vi ganske vist ikke synes er ganske retfærdig —, og dermed burde det ærede Medlem og det Parti, han tilhører, have følt sig tilfreds.

Jeg synes, det er uværdigt for den danske Bonde — for det er dog ham, der her fører dette Forslag frem —, at han nu med Vold og Magt vil tvinge en Lov igennem, hvis eneste Formaal er at komme fattige Arbejdere, der kæmper for at komme en lille Smule mere op paa Livets Solside, paa tværs. Det er Formaalet, og det kan ikke nytte, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup ryster paa Hovedet, for det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), der er en meget større Kyniker end det ærede Medlem, har aabent og ærligt tilstaaet, hvad Hensigten er: Det er først og fremmest den at holde Landarbejderne nede.

Jeg vil da til Slut ligesom i Gaar endnu en Gang appellere til det ærede Medlems Parti og ogsaa til det ærede Medlem selv, om de dog alligevel ikke vil standse dette Forslag nu i den ellefte Time. Thi hvad vil man opnaa ved at gennemføre denne Lov, blot fordi man nu har faaet en tilfældig politisk Magt her i denne Rigsdag? De ser, at Deres Forslag er fordømt af Arbejderne, som er det største Parti her i Landet. De ser, at Deres Forslag er fordømt af Handel og Industri og Haandværk og Skibsfart, ikke nogetsteds fra i vort Land rækker man